

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 182. szám

2008. február

Az én Kösziklám

Éjszaka, ha néha elkerül az álom,
és néma csend ül már a szobámon,
tolakszik elmémbe sok furcsa gondolat,
de tudom, hogy Jézus megoldja gondomat.

Betölti szívemet áldott Önmagával,
átölel, betakar hatalmas karjával.
Dicsőítem Istent a múltért, jelenért,
az áldásaiért és a kegyelemért.

Tudom, Kiben hiszek, Ki az, Ki véd, szeret,
Ki az, Ki betölti hálával szívemet?
Kösziklám Ő nékem és biztos menváram,
rajta megvethetem erősen a lábam.

Nem inog meg soha, szilárdan áll mindig.
Ezt akarom hinni egészen a sírig,
hogy odaát egykor az atyai házban
Vele élhessek majd örök boldogságban.

Pálinkás Magdolna

A drágakő

Tiszta téli idő volt, amikor Klári és Piroska megpillantották a drágakövet. A játékon egy kicsit összevesztek, ami testvéreknél nem megy nagy eseményszámba, és Piroska az ab-

lakhoz ment duzzogni. Akkor vonta magára tekintetét a drágakő. Valami pirosat látott a kerítés kőpárkányán csillogni. Lépett egyet hátrafelé, akkor meg már zöld színben ragyogott. Ha közeledett az ablakhoz, aranyossárga lett. Mi lehet az? Szólni kellene Klárinak, de összevesztek. És Klári kezdte. Mégis jó lenne szólni. Még tétovázott, amikor kishúga megelőzte. Piroskám, bocsáss meg és legyünk jó testvérek.

- Piroska csodálkozva pillantott rá. Ez Klári lenne, aki máskor órák hosszat áll a sarokban, mire valahogy odáig jut, hogy bocsánatot kérjen? Akkor mégiscsak tett valamit, hogy itt volt Keresztanya az ünnepekben és énekre, bibliai történetekre tanította őket.

- Felejsük el az egészet, Klárikám. Már éppen akartam szólni neked. Nézd csak, mi van ott!

- Ó, - csapta össze a kezét Klárika. – Gyémánt lehet!

- Gyémánt, vagy másmilyen drágakő. De hogy került oda?

- Szarka ejtette le.

- Elvesztette valaki.

- Vagy nekünk szánta.

- Nézd, innét piros, innét meg zöld!

- És innét olyan, mint az arany.

- Fussunk és hozzuk be gyorsan!

A két leányka gyorsan kiskabátot kapott magára és kiszaladt.

De mire odaértek, hiába keresték a drágakövet. Lehetetlen, azalatt nem vihette el senki, még a szarka se. Az utca néptelen volt, a fákon verebek csiripeltek. És a drágakő mégis eltűnt. Kétszer is végigkutatták a kőpárkányt.

- Ó, megvan! – kiáltott fel Piroska.

De Piroska kezében csak egy kis sáros

üvegdarab volt.

- Ez az.

- Ez? – csodálkozott Klárrika. – Ez ragyogott volna úgy, mint a gyémánt? Ez a csúnya üvegdarab?

Visszatükrözte a napsugarakat – magyarázta Piroska. És elhitette velünk, hogy drágakő.

Csalódottan mentek vissza a szobába, s a beszélgetésük újra meg újra visszatért a kis üvegdarabhoz.

Klárrika egyszer csak felugrott és ujjongni kezdett:

- Tudom, tudom, erről beszélt Keresztanya. Hogy az Úr Jézus szeretetét, jóságát tükrözzük vissza, mint a harmatcsepp a napot. Én csak olyan csúnya, sáros kis üvegdarab vagyok, mégis tükrözhetem az Úr Jézus arcát.

Piroska nem tudta igazán megérteni kis húga örömét, mert az ő szíve nem tárult még ki a Megváltó előtt, de azért vele énekelte: „Jézus szól, világíts szép ékesen!”

Klári pedig jobban örült a kis üvegdarab csendes prédikációjának, mintha igazából drágakő lett volna.

Túrmezei Erzsébet: Ragyogjatok, szép csillagok! c. könyvéből

Reform-ifjúság

Divatos jelszó lett napjainkban a „reform” szó. Reformokat, újításokat követelnek és ígérnek az emberek a közélet minden terén. Reform-korszakot is emlegetnek, ha ugyan ez a korszak annak nevezhető...

A történelmi múltban is felfedezhetők reformtörekvések, sőt reformkorszakok. Senki sem mondhatja, hogy reformokra nincs szükség, mert a változó idők változó szüksége szinte parancsolóan írja elő az adott helyzethez való alkalmazkodást, vagy az elavult rendszerek, törvények és szokások megváltoztatását. A reform-gondolat csirája az ember egyik legnevesebb ösztönében: *a jobbra és szebbre* törekvésben rejlik. S mert az ember véges és tökéletlen lény, ezért az ember társas-életében megnyilvánuló minden olyan munka, mely az ember életszínvonalának emelését, vagyis a *töké-*

letesedést célozza: megérdemli a legnagyobb figyelmet és elismerést.

Az 1914-18-as nagy háború utáni világesemények arról tesznek tanúságot, hogy a reform-ösztön felébredt majdnem minden nemzet kebelében, s a kormányok lázas sietséggel igyekeznek az elmúlt évtizedek mulasztásait – különösen társadalmi vonatkozásban – pótolni. De nemcsak a mulasztások pótlása, hanem a tévedések korrigálása is egyik fő feladata az illetékeseknek, mert a nemzeteknek, mint családoknak életében is alá vagyunk vetve az emberi gyarlóságok következményeinek. Innen van az ún. szociális reformok aktualitása, melyek, mint az államközösség sürgős megoldásra váró kérdései, dinamikus erővel vetődtek felszínre és szinte tengelyét képezik a háború utáni törekvéseknek és kormányprogramoknak.

Az ifjúságnak – lelki alkatánál és temperamentumánál fogva – mindig nagy szerepe volt a reformeszmék életre hívásában és a reformok szolgálatában. Társadalmi és lelki téren egyaránt, minden nagyobb megmozdulásnál ott van az ifjúság az első sorokban. *Az ifjúság erejét, lelkesedését sem az egyház, sem az állam nem nélkülözheti. Az ifjúság: a közösségi élet vércamrája; az egyháznak, vagy államnak – mint organizmusnak – ütőere.* Az Úr Jézus fiatalemberekkel veszi magát körül, s azokat avatja apostolokká. Az Ige úttörő munkásai századokon át a fiatalabb generációból kerülnek ki. A „márciusi ifjak” hazánkban az elnyomott nemzet lobogóját emelik fel. A világháború tűzvonalában legeslegeslegelőször az ifjúság színe-java vérzik...

Drága hazánk határai mögül lélegzetvisszafolytva figyeljük a nagy világ széles horizontját. Új lobogókat lenget a szél, új eszmék raja zúg. Lehetséges, hogy egyszerre fog elérkezni a nagy próbakőhöz: *hit és civilizáció.*

Eszmék és ideálok vércseként vetik magukat az ifjúságra. Különböző mozgalmak, s irányzatok jegyzik el maguknak már a csecsemőket..., s magukénak vallják őket az iskola-padban, a műhelyben, a gyárban. Gyermeklégők és ifjak tömör falankszai állnak őrt a porondon, hol az áhított szebb jövő dallama zeng. Reformokért küzd az emberiség; *a jelszavak dübörgő zajában szinte alig értjük egymást!*

Reform-ifjúság csoportosul itt is, ott is. A nagy „kiállítások” versenyében *a meggyőződéses keresztyén ifjúság sem maradhat tétlen.*

Nekünk is küldetésünk van a jelenkor népeihez. Inkább, mint valaha, képviselnünk kell az evangélium megújító szent eszméit, elavulhatatlan igazságait és boldogító ígéreteit. Az ifjúság testi, lelki energiáinak teljes latbavetésével sikra kell szállnunk a *bibliai reformokért*, melyek tökéletes egyensúlyba képesek hozni úgy az egyéni, mint a közösségi életet. Engedelmesség Istennek: nincs más út az egyetemes emberiség közös boldogságához, s nincs más mód az ellentétes felfogások harmóniába olvasztásához. Az evangélium nemcsak kegyes elmélkedések kútforrása, hanem ugyanakkor egy tisztultabb életformának is a melegágya. *Csak az evangélium alapján épülhet fel egy olyan ideális társadalmi rend, mely párhuzamban áll a lélek nemes aspirációival.* Krisztus reformációja a lélek és a test reformációja együttesen, amiből következik, hogy a *megújult élet megújult életrendet* von maga után. Krisztus tanítása telve van szociális vonatkozásokkal, melyek abba az egyszerű tételbe sűrítethetők össze, hogy *azok, akik együtt akarnak élni a mennyben, ne fosszák meg egymást az élet jogától a földön.*

A jelenkor izgalmas, sorsdöntő napjaiban inkább, mint valaha, érezzük át mélyen a lelkünkben, hogy *Krisztus ifjúságának a vártán van a helye.* Mi a kegyelmi javakat el nem kótyavetyélhetjük, Krisztus zászlóját más zászlóért el nem hagyhatjuk. Vagy kellünk így a világnak, vagy nem kellünk, de Krisztus evangéliumából egy jottányit nem engedhetünk. Krisztus nélkül nem újulhat meg a világ, Krisztus nélkül nem lehet boldog az emberiség. Emberi eszmék káoszában az örök isteni eszme az a fáklya, amelynek fényében célhoz juthatunk. E cél felé törjünk lankadatlanul, mint Krisztus reform-ifjúsága, s mint egy szebb jövő rohamcsapata.

*Somogyi Imre:
Táborhegyi órák c. könyvéből*

A te „-itáid”

„...a mennyek országa erőszakot szenved, és az erőszakosok igyekeznek hatalmukba keríteni.” (Mt.11:12.)

Néha úgy gondolunk Istenre, mint a Mikulásra; mi csak ülünk és várunk, Ő majd ölünkbe dobja áldásait anélkül, hogy mi ezért bármit is tennénk. Nem. A Biblia azt mondja: „...erőszakosak erővel ragadják el azt” (szabad ford.). Van, amikor, ha el akarod nyerni Istentől amire vágyasz, le kell menned a „lövészárókba”, meg kell ragadnod az Ő ígéreteit, és ellen kell állnod az ellenség előrenyomulásának az életedben. Még ha a megfelelő helyen is vagy a sikerhez, ha nem teszel érte semmit, nem fogod elérni. Mielőtt Izrael az Ígéret Földjére költözhetett volna, még meg kellett küzdenie a kánaánitákkal, hettitákkal és más „itákkal”. Tehát neked is meg kell küzdened a te „itáiddal”, ha élvezni akarod a jussodat!

Annyira hozzászoktunk a „majd egyszer” gondolkodásmódhoz, hogy azt hisszük, Isten az áldásait a mennyországra tartogatja. Ez tévedés! Isten nem azt mondta az izraelitáknak, hogy haláluk után öröklik majd az Ígéret Földjét. Meg kellett küzdeniük érte! Le kellett győzniük 31 királyt és meghódítani hét népet, mielőtt beköltözhetek volna, és birtokba vehették volna. Sorban, egyenként le kellett rendezniük őket. Érted a lényegét?

Nem elég a hitben erősnek lenni, erősnek kell lenni a küzdelemben is! Az ellenség erődítményeit le kell rombolni! Le kell rendezned a te „itáidat”! Isten ad majd stratégiát és fegyvert. Meg is erősít téged, de neked kell küzdened az örökségedért! Ráadásul – amivé válsz a folyamat során, az gyakran értékesebb, mint az, amit a végén elnyersz.

(MAI IGE)

Új év, új kezdet változások – fogadkozások

A néhány hete elhangzott igei tanítás gondolatai – Jézus példázata nyomán (Lk. 5:33-39.) – a mai napig foglalkoztatnak, és próbálom egyéni, valamint gyülekezeti életünkre egyaránt vonatkoztatni. Többek között – nem szó szerint idézve – kérdésként az is elhangzott, hogy mai világunkban jó-e, szükséges-e ragaszkodnunk a tradíciókhoz? Ahogy ezeket a gondolatokat szívemben és fejemben forgattam, eszembe jutott egy kedves testvér néhány évvel ezelőtti írása. Ebből szeretnék így az év elején néhány gondolatot megosztani testvéreimmel:

A fogyasztói társadalom jelszava a „Dobd el a régít, vedd meg az újat!” Nem fertőzöttünk-e meg mi is „lelki emberek” és vajon nem ugyanezt a szlogent skandaljuk, különösen az életük delén innen lévő? Vagyunk annyira rutinosak, hogy a fenti jelmondat álcázásául igeverset tűzünk zászlónkra. Vajon azt akarta-e mondani az Úr Jézus, hogy a régi ruha semmit sem ér és ki kell dobni? Ezt az üzenetet szeretne volna erősíteni a párhuzamos hasonlattal is? El kell hát dobni a tömlőt? Nem inkább arról szól ez a tanítás, amiről már a Prédikátor is ír bölcsen: mindent a maga idejében, a maga helyén! Másként elpusztítjuk egymást. Nem a régi az újat, vagy az új a régít, hanem az, aki a kettőt rosszkor, rossz helyen akarja egybeszerkeszteni. Nem inkább erről tanít bennünket a Mester? Tényleg el kell-e hát hagyni mindig a régít és pártolni az újat, vagy fordítva?

Még néhány gondolat példaként:

Régi a fa, de új bimbót sodor ágvégeire a tavasz. Régi a fészek, de újak a fiókák. Régi a kígyó, de új a bőr. Régi a dallam, de új az ének. Régi a szél, de új a levegő. Régi a szerelem, de új a tűz. Régi a csillag, de új a fény. Csak együtt van életük. De vannak dolgok, amik fel nem cserélhetők büntetlenül: a keretek a régiek, a bölcsesség a régi, a szépség a régi, az értékek a régiek, a völegény a régi, az ígéretek a régiek, az utak a régiek, a cél a régi, a parancs a régi; a helyzetek az újak, mert az emberek újak, az erő az új, az élmények az újak, az élet az új.

Nincs új igazság, nincs régi lelkesedés. Az Ige a régi, az üzenet az új. Nem más, de új.

Nem igaz, hogy a fiatalok az újak, és az öregek a régiek. Nincs új Isten, s nincs régi engedelmesség.

„Valami régít, valami újat...”

Miből és mennyit? Ez itt a kérdés, nem a kizárólagosság. Csak így maradunk meg mind. (Mt. 9:17.: „és mindkettő megmarad”!) Nézd az öreg barna föld szín pompás virágait! Hallgasd a hajdani teremtés friss melódiáit! Lélegezd be az ősi légkör üde tavaszillatát!

És tanulj! Tanulj összhangot, harmóniát, szeretetet! Felkészülve várd a völegényt!

Horváth Lászlóné

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Gondoljuk, hogy még esedékes, jó kívánságunkat tolmácsoljuk a gyülekezet felé: C.H. Spurgeon szavaival. Isten mind a két kezével áld. Az egyikkel kegyelmet oszt, a másikkal megszentelődést nyújt. Az egyik áldás csak a másikkal együtt érhető el. Legyen ez valóság a gyülekezet minden tagja életében.

Hálás lélekkel köszönjük a testvérek imádságait, külön Ilonka érdekében, ami nem volt hiábavaló. Dicsőség Istennek, hogy az ima ereje és az Úrtól kapott erő, amit nekem is adott a kegyelem Istene, szintén nem volt hiábavaló. Ilonka önállóan fogyasztja eledelét (jó étvággyal), segítséggel felül és a lábain megáll, járókával próbálja az erejét, hisszük hogy idővel járni is fog Isten kegyelméből. Ilonka hálással köszöni a kitartó hitből fakadó imádságokat. Testvérek, a hálamondás hangsúlyával folytassuk az imádkozást egymásért.

Magamról: Az évek múlását a "két hetes" szám jelzi, a természetes öregedés jeleit, amit elég nehezen és nem nagy örömmel tapasztalok. Igyekszem hálás lenni a mindennapi feladatok elvégzésére kapott erőért. Lelkünk békességét nem a hitünk szemlélődéséből merítjük, hanem Attól nyerjük, Akitől, ha hitünk a ruhája szegélyét érinti csodálatos erő áramlik belénk.

Az erzsébeti Gyülekezet minden tagját szeretettel köszöntjük.

Barján Ilonka. Bartha Dezsőné Rózsika.

(2008 01. 20.)

Minden nap?!

Nem kedvelem különösebben, amikor valaki folyton a megtérését emlegeti bizonyágtételeiben. Ezt egy kicsit olyan faramuci állításnak vélem, mint amikor valaki évekkal az esküvője után azt mondja: Ez volt életem legszebb napja! Ez elég rosszul hangzik a házastárs felé. Vajon azóta sem tudta boldoggá tenni? Ezt gondolom az ember Istennel való kapcsolatára is.

Időnként azonban én is újra rácsodálkozom arra, ami évekig akadályozott a döntésben. Boldoggá tesz ilyenkor, hogy sikerült ezen túllépnem.

Isten nagyon szeret engem. Senki sem szeret annyira, mint ő. Eljött a Földre, magára vette bűneimet, és elhordozta azokat helyettem. Ezeket mindig is tudtam, így nőttem fel. Nem tudtam azonban elfogadni. Pedig senki sem szeret úgy, mint Isten. Tisztában van a hibáimmal, bűneimmel, mégis szeret. Nem akar megváltoztatni, elfogad olyannak, amilyen vagyok.

Először is nem hittem el, hogy nem kell megváltoznom, jobbnak lennem. Azt képzeltem, miután valaki megtér, tökéletesnek kell lennie. Kb. szentnek.

Ezek után pedig nem értettem, hogy a gyülekezetbe, – más gyülekezetekbe is persze – miért nem örökké sugárzó arcú, csupajóindulat, szinte tündibünci emberek járnak. Azt láttam, hogy a hívők tudnak gonoszok, felelőtlenek, felszínesek lenni. Néha rosszabbak, mint azok, akiket szerencsétlen elveszítettnek tartunk. Bort isznak és vizet prédikálnak. Innentől kezdve nem tudtam elfogadni a mondanivalójukat, nem tartottam őket hitelesnek. Nem tartottam érdemesnek belegondolni sem abba, amit mondanak.

Tudom, ez nem csak az én problémám volt. Sokunké. Hálás vagyok Istennek, hogy felül tudtam emelkedni önmagamon, az elképzeléseimen. Ő segített:

„Ha bölcs akarsz lenni, akkor az üzenetre figyelsz, és nem az üzenet közvetítőjére.” Akikre nagyobb felelősséget bízta, nagyobb fenyegetést is kapnak. De ezt Isten végzi el és nem az én feladatam az ítélkezés. Főleg nem a saját káromra. Épp csak az örök életem múlt ezen a felismerésen. Istennek nincsenek töké-

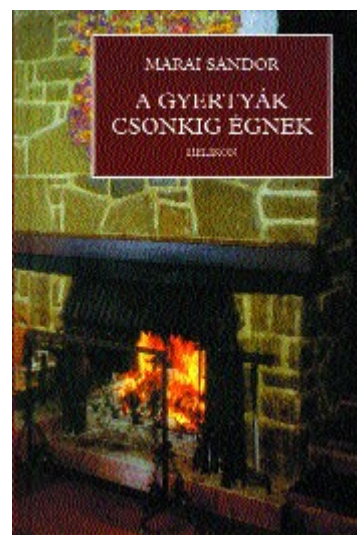
letes hírnökei, ezért azt használja fel, ami van. Azt olvastam: Tökéletes szavak tökéletlen szájak által. Így dolgozik Isten. Én is bűnös maradtam, jobb sem lettem egy fokkal sem, bár próbálkozom. A kapcsolatomban Vele azonban azóta is élő! Nap, mint nap. Sokat tanulok Tőle. Többet kellene. Nagyon jó érzés elmondani, hogy most már több, mint egy éve minden nap kijelenthetem: *Ez (is) életem legszebb napja!*

Máté Daniella

Könyvajánló:

Márai Sándor: A gyertyák csonkig égnek

Kiderül, hogy ki vagy!

Olvastam egy könyvet most, az adóbevallások időszakában. Egy regényt Máraitól. Ez is számadásról szól. De egészen másfajtaról.

Azok a bűneink, melyeket titokban követtünk el, nem is léteznek. Legalábbis úgy kezeljük sokszor őket. De mi van akkor, ha valaki, aki úgy ismer minket, mint mi magunk, rájön ezekre, és nekünk szegezi az igazságot? Ez a könyv egy beszélgetés dokumentuma. Két aggastyán számot vet egy utolsó találkozásban mindarról, ami számukra fontos volt. Barátságáról, hűségéről, árulásról. Henrik, a tábornok megértett mindent öregkorára, ami fontos közötté és katonatársa között egy életen át tartó barátságuk ideje alatt. Töprengései eredményeit mutatja be a mű. Közben pedig

tanít az író. Mire? Engem arra, hogy a felszín alatt tartalom van, a tenger, bár lapos, halakat, kagylókat, rákokat rejt. Arra is, hogy legyünk elszámoltathatók. Arra, hogy ha figyelsz a másikra, megértheted őt, ezek után pedig rajtad múlik, mit kezdesz ezzel a tudással.

A könyvből megérthetjük: nem rejthetjük el, akik vagyunk. Ne is erre törekedjünk - mondom ezt én, kicsit továbbgondolva -, hanem arra, hogy azokká legyünk, és úgy éljünk, akikké hitünk szerint lenni szeretnénk.

Ajánlom ezt a vékony kis kötetet mindazoknak, akik egy nagyszerű magyar író remekművében önmagukkal akarnak találkozni.

Szeretem a Bibliát

Talán 11 éves lehettem, amikor egy Bibliával ajándékozott meg a vasárnapi iskolai tanítóm. Gyönyörű szép, aranyszegélyes könyv volt. Ahogy hazaértem, rögtön elkezdtem az olvasását. Még az illatát is magamba szívtam. Édesanyám tanácsára János evangéliumával kezdtem az olvasást, hamarosan átolvastam az Újszövetséget. A teljes szövegre csak a megtérésem után került sor, addig volt egy időszak, amikor csak vasárnaponként vettem kézbe a Szentírást. A megtérésem után létfontosságúvá vált az olvasása. Igazán ritka az a nap, amikor valami elszakíthat tőle. Életemnek igazi tartalmat Isten ígéje ad.

Kis szobám könyvállványán egy teljes polcot többféle nyelvű bibliák foglalnak el. A magyar értelmezéshez képest némelykor eltérnek. Nagy gyönyörűségem, ha az esetleges árnyalat okát kiderítem.

Isten szava az életem minden körülményére folyamatosan választ adott. A serdülés, az ifjúság és az érettség különböző, korfüggő problémái között igazított el. Nem csak sürgető kérdéseimre. Akkor is tanácsolt, amikor előre nem látott kísértés lesett rám. Isten gondviselő, őrző kegyelme nyilvánult meg az Igéből. A Biblia szava előkészített a közelgő váratlan kísértésre. Zavaros probléma váratlanul tört rám; de mégsem, hiszen felkészültem rá. Tudtam dönteni. Szeretem a Bibliát, mert olyan a kezemben, mint egy lámpa a sötét, ismeretlen úton. A Biblia nem szórakoztató olvasmány, viszont képes más emberré tenni az

olvasóját.

Nem "egyeztettem" Isten ígéjével más állításokat. Nem fontolgattam, nem mérlegeltem. A Szentírás állításait nem tartottam meghaladott, ósdi tanácsoknak. Nem váltam fundamentalistává, sem pragmatikussá a Bibliámmal. Csúfoltak ugyan miatta néha, de legalább magam előtt nem szégyelltem, hogy ráhallgattam. A pályatársaim körében akadtak sokan, akik "korszerűbb", "színvonalasabb" olvasmányokat lapoztak. A természet világát kutatókat tízévenként cserélték "világnézetüket", de sokszor megszügyenültek előző véleményeik miatt. Az Írás azóta is állja a változó idők vagy elméletek ostromát. Életem szilárd alapja, a Szentírás nem tévedett soha.

Szebeni Olivér

Kedves Testvérek!

Gyülekezeti újságunk több, mint tizenöt éve folyamatosan megjelenik. Nem mindig pontosan, nem hibák nélkül. Időnként a technika ördöge közbeszól. Mégis úgy gondolom, nem hiába dolgozunk. Időnként visszajelzés is érkezik egy-egy cikkel kapcsolatban. A cél az lenne, hogy minél több tudósítás, vélemény, biztonyságtétel jelenjen meg gyülekezetünk tagjainak tollából. Ez az utóbbi időben nem teljesült. Szeretnénk olyan lapot szerkeszteni, ami megfelel gyülekezetünk tagjainak és látogatói érdeklődésének. Azzal a kéréssel fordulunk most a Testvérekhez, hogy írják meg véleményüket újságunkról. Mit tartanak jónak és mit nem olvasnak szívesen? Mit szeretnének, ha megváltozna? Milyen új ötletük van, amit a szerkesztőknek átadnának? Vagy esetleg lenne, aki szívesen részt venne az újság elő- és elkészítésében? Mindenre kíváncsiak és nyitottak vagyunk.

A leírt véleményeket, ötleteket adják át Les-ták Károly, vagy Máté Dániel tv-nek, esetleg küldjék el e-mailen a lestakk@ps.hu, ill. a mate.dani@freemail.hu címre.

Mindenkinek előre is köszönjük fáradozását. Istenünk áldását kívánjuk olvasóinkra!

A Szerkesztők

Gyülekezeti események

December 2.: Advent 1. vasárnapja, úrvacsora. Almási testvér a délelőtti igehirdetésben többször beteljesedő próféciáról szólt Jeremiás könyve 23. része alapján. Izrael népe hazatér idegen földről. Délután Csövári Pál szervezésében az Ökumenikus Fúvószenekar szolgált közöttünk.

December 9.: Advent 2. vasárnapja. Gyermekbemutatáson Bonyhai Dávidért, a szülőkért és a rokonságért imádkozott Almási testvér, hogy Isten áldása legyen rajtuk, és Dávid ismerje meg Jézust, mint jó Pásztort. Az igehirdetés a 40. Zsoltár néhány verse alapján figyelmeztetett, hogy karácsonyból ne maradjon ki Jézus, Őt várjuk, ne üres külsőségek töltsék ki az ünnepet. A kispesti dicsőítő napon vett azután részt a gyülekezet 25 tagja, ahol énekes könyvünk énekeivel dicsérték Istent. Adventi ige hangzott a délutáni összejövetelen is (Ézs.60:1-3.). Sötétség borítja a földet, de rajtunk ragyogjon fel Isten dicsősége.

December 16.: Advent 3. vasárnapja. 1.Jn.3:1-3. igeversek rámutattak az igeszolgálaton keresztül arra, hogy a Szentlélek munkálkodik bennünk, formál, alakít, hogy hasonlók legyünk Megváltónkhoz, és egykor megláthatjuk Őt. Délután a 130. Zsoltár igéi Jézus Krisztus várására buzdítottak.

December 23.: Az utolsó adventi vasárnap rádiós közvetítés volt a délelőtti istentiszteletről, majd 15 órától a „szépkorúak” karácsonyát tartották.

December 25.: Telt imaházban az újjá teremtő, gyógyító, életet adó ígéről szólt az örömezenet János evangéliuma 1. részéből vett ige alapján. Délután Máté és Lukács evangéliuma, ill. a galáciai levél néhány verse nyomán vetette fel a kérdést az igehirdető: megtaláltuk már Jézust?

December 26.: A gyermekek gazdag programmal készültek karácsonyra. A 10 órakor kezdődő ünnepen az általuk végzett szolgálatokban, versekben, énekekben, zeneművekben, csoportjelenetben a megszületett Urat dicsőítették. Lesták testvérek által készített csomagok örvendeztették meg a gyermekeket az istentisztelet után.

December 29.: A fiatalok által szervezett előszilveszter másnap reggelig tartott. A szolgálatok nyomán a jelenlevő több száz fiatal közül néhányan döntésre jutottak Jézus Krisztus

követésével kapcsolatosan.

December 30.: Délelőtt nem volt összejövetel, délután video-vetítés segítette az ige megvilágításában: „...amikor azt mondják békesség és biztonság, akkor hirtelen veszedelem jó rájuk...” (1.Thess. 5:1-6.)

December 31.: Szilveszterkor a szolgálatok arra mutattak rá, hogy Istennél minden lehetséges. Ez tükröződött az „Átalakulás” című videofilmbe is, amelyet megnéztünk. A film egy kolumbiai városban a hívők összefogása nyomán beállt nagy változásról szólt. Az igehirdetés az Istenre figyelés szükségességét hangsúlyozta (Ézs. 30:18.).

2008. január 1.: Az újévi igeszolgálat az „új élet Krisztusban” (Lk. 5:36-39.) lehetőségét és szükségességét emelte ki.

Január 6.: Úrvacsorai istentisztelet. Az alkalmas idő kihasználására (Ef. 5:15-17.) buzdított az igehirdetés.

Január 13.: A Duna Televízió készített felvételt a délelőtti istentiszteletről, amelyet a következő vasárnap közvetítettek. Lukács evangéliuma 15. részében leírt történetek adták az igehirdetés alapigéjét. Elveszett és megtalált – bárány, drakhma és fiú. Délután Isten akarata megismerésének fontosságára irányította a figyelmet az igeszóló Ézs. 42:16. és Fil. 3:12-14. igeversek alapján.

Január 20.: (Mennyei) látás szükséges Isten akaratának megismeréséhez. A hit – látás – tudás kapcsolatáról hallottunk (Apcs. 26:19-20.). A délutáni szolgálatok a jó sáfárról szóltak, az igehirdetés is erre tette a hangsúlyt (Mt.25:29-30.). A kegyelmi ajándékok haszonra adattak, szolgáljunk velük, nehogy elvétessen tőlünk.

Január 21-25.: Ökumenikus imahéten vettünk részt a pesterzsébeti protestánsokkal imaházunkban.

Január 27.: Zak. 4:10., Mt. 16:18. és 1.Kor. 10:12. igeversek szolgáltak alapul a bukás – harc – győzelem témakör vizsgálatához. A lelki bukásoknak vannak előzményei, amelyekre ha figyelünk megelőzhető az esés. Minden ember életében elkerülhetetlen a gonosz elleni harc, amelyben Isten segítségével győztesek lehetünk. Délután a bibliai teremtés történetét és az evolúció elméletét hasonlította össze Almási testvér, amelyhez néhány tudós témába vágó látását bemutató, „Az élet rejtélyének megfejtése” című videofilmről

FAKANÁL

Narancsos harcsa

Hozzávalók: 1,5 kg harcsa; 2 evőkanál olívaolaj; 1 fej vöröshagyma; 2 gerezd fokhagyma; 1 csokor petrezselyemzöldje; 2 narancs; fél citrom; só; fekete bors.

Elkészítése: A halszeleteket besózzuk és állni hagyjuk. A felaprított hagymát az olajon megpároljuk, majd levéve a tűzről hozzáadjuk a zúzott fokhagymát, a sót, a borsot, valamint a narancs és a citrom levét. Ezt a szószt összeforraljuk. A halszeleteket beletesszük egy tűzálló edénybe, leöntjük a szósszal, és lefedve, előmelegített sütőben, közepes hőfokon 15-20 percig pároljuk, majd fedő nélkül megsütjük. Párolt rizzsel, vagy burgonyapürével tálaljuk.

Serpenyős libacomb

Hozzávalók: 4 libacomb; egy nagy fej vöröshagyma; 1 evőkanál piros paprika; egy paradicsom; víz; finomra vágott zöldpaprika; burgonya

Elkészítése: A combokat enyhén besózzuk, mindkét oldalát forró olajban megpirítjuk, majd kivesszük. Ebben az olajban megfonnyasztjuk a hagymát, rádobjuk a piros paprikát, és a paradicsomot, majd felengedjük egy kis vízzel. Beletesszük a combokat és fedő alatt pároljuk. Ha a hús puhul, rádobjuk a zöldpaprikát, és a hosszában felvágott burgonyát. Annyi vízzel engedjük fel, hogy elfedje, majd puhára pároljuk.

HUMOR

- Miért tévednek kevesebbet az állatok?
- Mert tévedni emberi dolog.

Sárikát megkérdezi a tanító néni:

- Hogyan osztanál el 15 barackot 7 gyerek között?
- Lekvárt főznék belőle.

- Hogy hívják a külföldi birkapásztort?
- Német juhász.

- Ha feldobják piros, ha leesik nyávog. Mi az?
- Mindegy mi, csak a macskára essen!

Trabant áll az út mellett, felnyitott csomagtartóval és motorháztetővel. A kocsni mellett két ember serénykedik. Arra megy egy autós, és megkérdezi tőlük:

- Segíthetek?

A két ember összenéz. Végigmustrálják az autót, majd az egyik megszólal:

- Hát, éppenséggel segíthet, ha úgy érzi jó erőben van. Most kezdünk kapálni.

Alkalmaink

Istentisztelet: minden vasárnap 10 és 17 órakor

Bibliaóra: minden csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági bibliaóra: minden kedd 18,00 órától és vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági énekóra: minden vasárnap 16,00 órától 17 óráig

Felnőtt kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: minden csütörtök 19,30 és vasárnap 18,30 órától

Úrvacsora: Minden hónap első vasárnapján a 10 órakor kezdődő Istentisztelet második felében

Közös imaóra: Ünnepi Istentiszteletek előtt 9 órától 10 óráig (Karácsony, Húsvét, Pünkösöd, Hálaadónap)

Törekvők órája: A résztvevők igényeihez igazodva, megbeszélés alapján

Sakk szakkör Minden hónap első vasárnapját megelőző hétfő 17 órától

Előljárósági megbeszélés: Minden hónap első szerdáján 18 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Dr. Almási Mihály**
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon: 283-14-13

Gyülekezetvezető: Laczkovszki János
Telefon: 285-25-97

Gondnok: Császár Sándor
Telefon: 284-21-81

Gyülekezet honlapja: www.erszsebet.baptist.hu

SZERETET – SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja
Felelős szerkesztő: **dr. Almási Mihály**
Szerkesztő: Máté Dániel, Máté Daniella, Máté Lukács
Technikai szerkesztő: Lesták Károly
Email: mate.dani@freemail.hu és lestakk@ps.hu